

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 6. Theonas. Abraham.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum IV.
A. C. 395.

§. VI.

Theonas. Abraham.

Coll. XXI. Inde Cassianus, & Germanus Abbatii
 Theonæ collocuti, conversionis ejus
 occasionem didicerunt. Parentum im-
 perio admodum juvenis uxorem duxer-
 at, ut vitia, quibus juventus immersi
 solet, evitaret. Cum annis quinque cum
 uxore vixisset, quondam more solito in
 concivium suorum societate ad vicinum
 Monasterium fructuum suorum decimas,
 seu primitias detulit; advenientes qui-
 dam Senex, cui nomen Joannes, exceptit,
 cui id munera ob virtutis merita Mona-
 sterium mandaverat; is ut ipsorum cha-
 ritatis vices redderet, de obligatione dan-
 di Deo Decimas, & Primitias Doctrinam
 explicavit, quæ pauperum necessitatibus
 impenderentur. Tum dixit de Perfe-
 ctionis Evangelicæ supra Legis obliga-
 tionem excellentia. Theonas hac ora-
 tione permotus, uxorem relinquere sta-
 tuit, ut Monachus fieret, &, quamvis
 mulieri, ut ipsa quoque Monialem indueret,
 persuadere non potuisset, ea invita
 discessit. Hoc Cassianus non narrat tan-
 quam exemplum imitandum, sed singu-
 lari instinctu factum, quod Deus postea,
 dum Theonæ miraculorum donum con-
 cessit, approbavit. Is deinde tantos in
 virtutibus progressus fecit, ut mortuo

Elia

Elia, Joannis Successore, communi con-Sæculum IV.
sensu ad obeundum defuncti munus, quod A. C. 395.
græce Diaconiam dicebant, nempe ac-
cipiendas, erogandasque eleemosinas e-
lectus sit. Id vero ipsum maximi mo-
menti officiis accensebant. (*)

Abbas deinde Theonas una die ad
visendos Cassianum, & Germanum in
eorum Cellam venit, omnibusque in ter-
ra considentibus, quia tempus Paschale
agebatur, interrogabat: *Quare apud*
vos exactissime observatur mos, ne quis
unquam per hos quinquaginta dies in ora-
tione genua flectat, aut jejunet usque ad
Nonam? non enim ita scrupulose in Mo-
nasteriis Syriæ ad hæc attendimus. Re-
spondit Theonas: *Jejunium se ipso est c. 12. 13.*
res indifferens, quæ pro diversitate tem-
poris potest observari, vel non observari.
Traditione Apostolica tenemus, non solum c. 20.
quadraginta dies, quibus JEsus Christus
post suam Resurrectionem apparuit, in læ-
titia esse transfigendos, sed etiam illos de-
cem dies, quos ejus Discipuli ante adven-
tum Spiritus S. in Secessu consumpse-
B 4 runt;

(*) Ergo Monachi ex acceptis decimis, &
primitiis pauperum inopiam sublevabant; ex
quo rursus Interpretis heterodoxi vecordia con-
funditur, dicentis, Monachos in primis Sæculis
hominum genus fuisse, nec Deo, nec proximo
utile.

Sæculum IV. runt; ne autem bac remissione fructum
 A. C. 395. abstinentiæ quadragesimalis amittamus, in
 eo tantum remissio consistit, quod aliquan-
 tio maturius reficiamur, nempe hora sex-
 ta pro hora nona; at nec meliores cibos,
 nec plures apponimus. Itaque nunquam
 plures, quam duodecim panis uncias
 per diem comedebant. Ulterius Ger-
 manus quærere; quare quadragesima
 sex septimanis, & in quibusdam Regio-
 nibus septem, absolveretur, cum tamen
 nec sex, nec septem hebdomadæ quadra-
 ginta dies conficerent, si dies Sabbati,
 & Dominicæ, quibus non jejunatur, re-
 scindantur: sed tantum triginta sex?
 c. 25. Theonas respondit: *Isti triginta sex dies,*
 decima pars sunt totius anni, qui trecen-
 tis sexaginta quinque diebus constat; to-
 ta diversitas in eo est, quod illi, quorunq[ue]
 quadragesima sex septimanis finitur, etiam
 diebus Sabbati jejunent. Nibilominus
 istud tempus semper quadragesima dictum,
 forte ad illorum quadragesima dierum me-
 moriam, quibus Moyses, Elias, & ipse
 JESUS Christus jejunarunt. Qui ad per-
 fectionem tendunt, bac lege non jejunant,
 nec tam arctis limitibus suam abstinen-
 tiam coarctari sinunt. Veteres toto anno
 jejunabant, & Lex quadragesimæ tantum
 in gratiam infirmorum inducta est, ut sal-
 tem decimam anni partem Deo dicarent.
 Hic dispicitur, Cassianum, eosque, quo-
 rum

rum sermones refert, de antiquitate, & Sæculum IV.
utilitate quadragesimæ nullatenus dubi- A.C. 395.
tasse. Post hæc Abbas Theonas coram Coll. XXII.
eis differere cœpit de illusionibus noctur- XXIII.
nis, illisque S. Pauli verbis: *Non enim, Rom. 7. 19.*
quod volo bonum, hoc facio, sed, quod no- c. 17. 18. Et
lo malum, hoc ago; Ostendens, etiam
Sanctos in hac vita, nec a peccato ex-
emptos, nec perfectos esse.

Postquam Cassianus, & Germanus a Coll. XXIV
liquanto tempore in Ægypto morati fuis-
sent, violenta eos tentatio incessit in pa-
triam, & ad parentes suos redeundi, qui,
cum essent nummati, & pii, a proposito
non averterent, sed omnia vitæ necessa-
ria abundanter essent suppeditaturi. Præ-
terea plures alios suo exemplo, & exhor-
tationibus convertendos sperabant; tan-
dem animo præcipiebant, in vicinia ter-
rarum, quæ Majorum suorum patrimo-
nia fuissent, se grata nemora, terrasque Cassianus
desertas quidem, sed situ jucundas, & si & Germanus
colerentur, fertiles, inventuros. Hoc
suum consilium Abbatij Abrahamo com-
municarunt, qui, occasione usus, Doctri-
nam de comprimendis humanis affecti-
bus eis exposuit: Dicens: *Ista infirmi- e. 22.*
*tas vestra indicium est, quod necdum mun-
do renuntiaveritis, aut desideria carnis
amputaveritis. Nos quoque eadem com-
moda querere potuissimus; parentes no-
stri lubentissime nobis alimenta præberent,*

Sæculum IV. & divites bujus mundi, si parentes de-
 A. C. 395. essent, omnia nobis necessaria subministra-
 re gauderent. Quid cellas nostras in ri-
 pa Nili condere prohibuisset? & sic labo-
 rem vitare, quo nobis quatuor milliaribus
 aqua adferenda? in hac etiam Regione de-
 serta minus borrida, arbores frugiferas,
 bortosque invenire potuissimus; sed omni-
 bus aliis commodis hæc tristia & arida de-
 serta, arenas salsa, & steriles prætuli-
 mus. Qui ad perfectionem aspirant, ta-
 lem sibi ad habitandum regionem eligant,
 ubi nihil sit, quod eos ad egrediendum e-
 Cella alliciat, & laborandum in aprico;
 nam sic Spiritus in varias cogitationes
 dissipatur. Abraham necessitatem labo-
 ris manuum in hoc sermone inculcat, ne
 aliorum labore Monachus vivat, & a cu-
 jusquam favore dependeat.

§. VII.

Cassianus in Deserto Scetis.

Coll. XVII. Germanus, & Cassianus septem annis
 6. I. in Ægypto conversati, ad Monaste-
 rium suum Bethlehemiticum rediere, ubi
 benigne habiti, rursus obtenta Seniorum
 suorum licentia, profecti sunt, ut celeber-
 * nempe mon- rimum desertum Scetis* viderent. Ibi in-
 tis, qui Sce- ter alios septem notissimis Solitariis Moysi
 tis diceba- Paphnucio, Danieli, Serapioni, Theodoro,
 tur. *Coll. I. c. 1.* Sereno, & Isaaco collocuti sunt. Abbas
Coll. II. c. 2. Moyses juvenis olim cum S. Antonio fue-
 rat;